

1893-07-04

þý š ± ¹ ð » − ³ ð ½ ‘ ¹ ± Ä · ½ È Å Ç ® ½ ¼ =

þý • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ï Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8518>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά

Αποδημία
Κοιν θέματα
Κυπρος->Αγγλία
Εμπλικαστα
Καυφηνεία
Πλαφος ✓

ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΑΣ

Δὲν οὰ θεωρηθῶμεν ὑπερβολικοὶ ἐάν εἰπώμεν ἔτι ἡμεῖς οἱ Κύπριοι ἀπό τινος χρόνου παρημελήσαμεν τοσούτον τὰ τῆς Ψυχῆς μας, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ κινδυνεύομεν νὰ ὀνειρασθῶμεν. περά τῶν ξένων ἄθρησκοι καὶ ἀπιστοι. Τὸ πρὸς τὴν ιερὰν ήμῶν θρησκείαν σένας ἐγαλαρώθῃ ἀπιστεύως, πάντες δὲ ἀνεξαιρέτως περὶ οὐδενὸς ἄλλου φροντίζομεν ἡ περὶ τοῦ σώματός μας, ἀγνοοῦντες φαίνεται ὅτι, ας τὸ σῶμα ήμῶν ἔχει ἀγνόητην τροφῆς καὶ περιποιήσεως σπաστικούμαθῇ καὶ ζῆσῃ, οὔτω καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκην τροφῆς πνευματικῆς ὅπως διατηρηθῇ. Ὁπου ἀμεριμνησία καὶ περιφρόνησις εἰς τὰ τῆς θρησκείας, ἐκεὶ πτωχεία καὶ διαρθροῦ ὃντος δὲ σένας καὶ ἀγάπη, ἐκεὶ εὐημερία καὶ ἡθική. Παρ' ἡμῖν ὁμοτυγῶς συμβαίνει τὸ πρῶτον, κακίαν ἡ κατάστασις αὐτῇ ἐξαιρολουθήσῃ ἐπὶ τινα καιρὸν εἰσέτι θὰ περιελθῶμεν εἰς τὸ ἀπαίσιον σῆμειον τοῦ σπαράσσειν ἀλλήλων τὰς σάρκας, ἀφοῦ θὰ ἐλλείπῃ ὁ δεσμὸς ἐκείνος ὁ συγκρατῶν καὶ περιορίζων τὰς κακάς τοῦ ἀνθρώπου δρέξεις. Φύσει ὁ ἀνθρωπὸς ὁρέπει πρὸς τὸ κακόν ἀλλ' οἱ ἡθικοὶ καὶ κοινωνικοὶ νόμοι πέδους κατὰ τῶν παθῶν αὐτοῦ τιθέμενοι, ἐμπνέουσιν αὐτῷ τὴν γρηστότητα καὶ τὴν ἀρετήν.

Ἴνα δὲν δικαιοῖ δέον νὰ ὀυσλογήσωμεν ὅτι οἱ Ἄγγλοι ὡς πρὸς τὸ ζῆτημα τῆς θρησκείας εἰσὶν ἄγγελοι ἐνώπιον ήμῶν, ἀφοῦ δὲ μάλιστα ἔχομεν αὐτοὺς χυδερνῆτας, ἐπρεπε· νὰ ἀρυμεῖα ἐξ αὐτῶν παραδείγματα καὶ νὰ προσπαθῶμεν νὰ ἀσπασθῶμεν τὰς υγείεις καὶ σωτηρίους αὐτῶν ἀργάς. Εάν οὔτως ἐπράττομεν, ίσως σήμερον δεγ

Οα ευρισκομενα εις το απελπιστικόν σημειον τής οιαφθορᾶς. 'Αλλ' ἀντί τούτου ει πράττομεν; 'Εργεται ή Κυριακή, ητις υπο τοῦ Θεοῦ ωρισθή ὡς ημέρα αναπαυσεως, προσευχῆς και μελέτης, και ὁμως οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν πορεύεται εἰ την ἔκκλησιαν. 'Αμα τῇ γοτ οι παρηγάντιν λεγόμενοι ανεπτυγμένοι γύνονται εις τας ὁδούς, εις τα κορφενεια, εις τας διασκεδασεις, εις την ἄγοραν, απαράλλακτα ὡς πραττουσι και κατά τας ἔργασίμους ἡμέρας, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ἐτι περιβάλλονται τὴν ἑορτάσιμον ἐνδυμασίαν των. Τίς φοντίζει ἀν ή ἔκκλησια λειτουργῆ και ἀν δέ λέρους τοῦ Υψιστοῦ διὰ του στόματος τοῦ Εὐαγγελίου διδύσκη τας γιοτιανικας ἀρετας; Γενικη περιφρόνησι, περιφρόνησι ἐπιφέρουσα τα δλειθριωτερα αποτελέσματα, υπάρχει και εις την ἔκκλησιαν και εις την θρη-

σπείαν. Πρὸς Θεοῦ, συμπολιται, ἀλλζωμεν τακτικήν ή ὁδος ήν ἀκολουθούμεν εινε σκολιά και ἄγει ἡμᾶς εὐθὺς εις τὸν ἔλειφρον. Αι ἔκκλησιαι ιερύθησαν ἐπως μεταβαίνωσιν εις αυτὰς οι γριστιανοι και προσεύχωνται δοξολογούντες τὸν Πλάστην. Τίς, ἔχων ἀφορμάς ολίγεως ἐν τῷ βίῳ, ἔκκλησιασθεις, και μὲ καθαράν καρδίαν προσευχῆταις και ζητήσας παρὰ τοῦ πολυευσπλάγχνου ἄφεσιν τῶν ἐσυτοῦ ἀμαρτιῶν, δὲν ἡσθάνθη, ἐξεργάζενος τῆς ἔκκλησιας, ψυχικὴν ἀνακούφισιν, ἦν μάτην θὰ ἔγινει ἐν τῷ οἰκῳ, ἐν τοῖς καρδίοις η ἐν ἀλλῳ μέρει;

'Αλλ και τὸ ἑπερὸν ἐλεεινὸν ἡμῶν σύστημα τοῦ ἀνοίγειν κατὰ τὰς Κυριακὰς τὰ καταστήματα, συντελετ μεγάλως εις τὴν γαλάρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Δέν ἔσγομεν τὴν εύτυχιαν νὰ μεταβῶμεν εις Ἀγγλίαν, ἀλλ' ἐξ ἐσων ἀναγνώσκομεν ἐν ταῖς ἐρημερίαις, τὸ Λονδίνον, η ἀεικήνητος ἐκείνη πόλις, εἰνε κατά τὰς Κυριακὰς ἀληθῆς νεκρόπολις. Αι ὁδοι εἶνε

κεναι, τὰ καταστήματα κλειστά, τὰ καρένεια ἔρημα, οὐκέτρα γίποτε· οἱ ἄνθρωποι κεκλεισμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των ἀναγνώσκουν, μελετοῦν, συζητοῦν, ἐπαναπαύονται, ἔτοιμοι τὴν ἐπισύσσων δι' ἐργασίαν· τούτου δὲ ἔνεκα καὶ τὰ κατά τὰς Κυριακὰς διαπραττόμενα ἐγκλήματα ἀριθμοῦνται. ἐπὶ τῶν δακτύλων, ἐνῷ παρ' ἡμῖν, ἀν παρατηρήσῃ τις τὰ ἀστυνομικά δελτία, θάξῃ διὰ τὰ περισσότερα ἐγκλήματα καὶ κακούργηματα λαμβάνουσι γάρων κατά τὰς Κυριακὰς, καθ' ἣς δὲ λαὸς χαρτοπαικτῶν καὶ θύων τῷ Βάκχῳ προσθίνει εἰς κολασίμους πράξεις. Δέν ἔχομεν βεβαίως τὴν ἀπαίτησιν νὰ κλεισθῶσι καὶ παρ' ἡμῖν τὰ καρένεια κατά τὰς Κυριακὰς, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦ κλεισθύματος ἡδύνατο νὰ γίνη διὰ τὰ σίνοπνευματοπλεῖα, τὰ μέσα ταῦτα τῆς ἐκκρειώσεως καὶ τῆς ἐγκληματικότητος. Ἐν πολλαῖς πόλεσι καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ πωληταὶ ἀποκλειστικῶν καφὲ μαγαζεῖα δὲν ἀγορίζουσι ποὺ τῆς ἀπολύμεσεως τῆς ἐκκλησίας. Τάχα τοῦτο δὲν ἡδύνατο νὰ συμβῇ καὶ παρ' ἡμῖν; Καὶ μήπως δὲν θά ἦτο ἔργον θεάρεστον ἐὰν διοι οἱ καταστήματάρχαι συνεφώνουν νὰ μὴ ἀνοίγωσι τὰ καταστήματά των τὰς Κυριακάς; Ἐν Κτηματικού, διηγέρει μεταξὺ τῶν ἐμπόρων συμβωνίας δπως μὴ ἀνοίγωσι τὰ καταστήματά των τὰς Κυριακάς, ἐπαρθάτης δὲ τῆς συμβωνίας ταύτης ὑπόγρεούται εἰς τὴν πληρωμὴν χρηματικού τίνος ποσοῦ διατίθεμένου ὑπέρ τῶν σχολείων. Δέν ἡδύνατο ἀρά γι νὰ συμβῇ παρέμοιόν τι καὶ ἐνταῦθα; Ἀρού δὲν ἔχομεν πατρικὴν κυβερνησίαν, ητις νὰ φροντίζῃ περὶ τούτων, αὐτοῖς με-

ριμνήσωμεν τούλαχιστον μάνοι. Η Κυριακή δέον νὰ ἡνε ἡμέρα ἀργίας, ἡμέρα ἐκκλησίας, ἡμέρα πνευματικῆς ἐργασίας. Άς καταρτισθῇ σύνδεσμός τις εξ ὑγῶν τῆς κοινωνίας μελῶν, δοστις νὰ προσθῇ εἰς τοιούτον εὐγένειαν, μέτρον καὶ ἡ ἐπιτυχία ἔσται βεβαία. Εἶνε ἀνάγκη, καὶ ἀπόλυτος μάλιστα νὰ καθιερωθῇ τὸ ἐπίσημον τῆς Κυριακῆς, διπερ ὃλη ᾧς συνέπειαν καὶ τὴν ὑπόθαλψιν του θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ἄνευ του ὁποίου ἡθικὴ δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ. Ἐγομεν πολλὰ παραδείγματα δι' ὧν δυνάμεις ν' ἀποδείξωμεν δτι τέσσον τὰ ἀπομαδόντα δσον καὶ τὰ ἔθνη τότε μόνον παρήκμασσαν καὶ κατεστράφησαν δταν εξ αὐτῶν ἐξεώσθη τὸ πρός τὴν θρησκείαν σέβας. Φροντίσωμεν λοιπὸν ἐνότῳ εἶνε καιρός. Διαθέσωμεν μίαν καν ἡμέραν τῆς ἑδομάδος, ύπερ τῆς ψυχῆς μας· θρέψωμεν αὐτήν. Τί εὐγενέστερον καὶ ὀραιότερον νὰ ἐγκαταλίπῃ τις ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὴν βιωτικὴν ἐργασίαν καὶ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ είτα εἰς ἄλλο ἡθικὸν μέρος δπως ἀπολαύσῃ πνευματικῆς τροφῆς;

Τας δλίγας ταύτας γραμμάς ἐν εἰδει σπόρου ρίτομεν σήμερον εἰς τὸ Κυριακὸν ἑδαρός ἐπὶ τῇ ἐλπίδι δτι οὗτος εἰς ἀγαθὴν γῆν θὰ πέσῃ καὶ δτι οὐγλι μόνον θὰ φαστήτη ωλλά καὶ θὰ καρποφορήσῃ.